

- Subsidiært i tilfælde af, at sagen ikke hjemvises til Retten i Første Instans, gives der medhold i de af sagsøgeren for første instans nedlagte påstande.
- Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Fejlagtige retlige forudsætninger, ukorrekt begrundelse, urigtig anvendelse af den omhandlede retsforskrift, mangelfuld undersøgelse (artikel 230, stk. 5, artikel 249 EF og 254 EF, også sammenholdt med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Republikken Polen) den 28. november 2009 — Telekomunikacja Polska S.A., Warszawa, mod Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sag C-522/08)

(2009/C 69/32)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Appellant: Telekomunikacja Polska S.A.

Indstævnte: Formanden for Urząd Komunikacji Elektronicznej

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan medlemsstaterne ifølge fællesskabsretten fastsætte forbud for alle virksomheder, som udfører tjenesteydelser inden for telekommunikation, mod at gøre indgåelsen af en kontrakt om præstation af tjenesteydelser betinget af, at der modtages en anden tjenesteydelse (kombineret salg)? Navnlig spørges, om en sådan foranstaltning ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde formålene med de direktiver, som er omfattet af tele-pakken (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7.3.2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7.3.2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ⁽³⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ⁽⁴⁾).

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽⁴⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er den nationale tilsynsmyndighed da i betragtning af fællesskabsretten kompetent til at påse overholdelsen af det forbud, som er fastsat i artikel 57, stk. 1, nr. 1, i Prawo telekomunikacyjne (lov om telekommunikation) af 16. juli 2004 (Dz. U. 2004, nr. 171, position 1800 med ændringer)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 4. december 2008 — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG mod »Österreich«-Zeitungsverlag GmbH

(Sag C-540/08)

(2009/C 69/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG

Sagsøgt: »Österreich«-Zeitungsverlag GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af direktiv 84/450/EØF, 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og forordning (EF) nr. 2006/2004 (herefter »direktivet om urimelig handelspraksis«) ⁽¹⁾ — eller andre bestemmelser i dette direktiv — til hinder for en national lovgivning, hvorefter det er ulovligt at annoncere, tilbyde eller yde vederlagsfri tilgift til periodiske tryksager samt annoncere vederlagsfri tilgift til andre varer eller tjenesteydelser med undtagelse af tilfælde, der er opregnet udtømmende, uden at det fra sag til sag skal efterprøves, hvorvidt denne handelspraksis har en vildledende, aggressiv eller på anden måde urimelig karakter, også når denne lovgivning ikke kun tjener til beskyttelsen af forbrugere, men også tjener andre formål, som ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde såsom opretholdelsen af et alsidigt presseudbud og beskyttelsen af svagere medkonkurrenter?

2) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Er den med købet af en avis forbundne mulighed for at deltage i en præmiekonkurrence en urimelig handelspraksis som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i direktivet om urimelig handelspraksis, alene fordi denne mulighed for deltagelse, i hvert fald for en del af den pågældende kundekreds, udgør om ikke den eneste så den udslagsgivende grund til at købe avisen?

(¹) EUT L 149, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München (Tyskland) den 11. december 2008 — British American Tobacco (Germany) GmbH mod Hauptzollamt Schweinfurt

(Sag C-550/08)

(2009/C 69/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: British American Tobacco (Germany) GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Schweinfurt

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 5, stk. 2, første afsnit, første led, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (¹) [...] fortolkes således, at punktafgiftspligtige ikke-fællesskabsvarer, som er henført under proceduren for aktiv forædling i henhold til artikel 84, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 2913/92 (toldkodeksen), også anses for at være omfattet af en suspensionsprocedure, hvis de først efter indførsel af ikke-punktafgiftspligtige varer under proceduren for aktiv forædling fremstilles af disse, således at der i overensstemmelse med betragtning 15 til direktiv 92/12/EØF ikke er grund til at anvende et ledsagedokument i henhold til artikel 18, stk. 1, i direktiv 92/12/EØF ved omsætning heraf?

2) Hvis det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 15, stk. 4, i direktiv 92/12/EØF fortolkes således, at det også kan dokumenteres, at de punktafgiftspligtige varer er overgået til modtageren, på anden måde end ved hjælp af det i artikel 18 i direktiv 92/12/EØF nævnte ledsagedokument?

(¹) EFT L 76, s. 1.

Appel iværksat den 16. december 2008 af Powerserv Personalservice GmbH, tidligere Manpower Personalservice GmbH, til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 15. oktober 2008 i sag T-405/05, Powerserv Personalservice GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-553/08 P)

(2009/C 69/35)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Powerserv Personalservice GmbH, tidligere Manpower Personalservice GmbH (ved Rechtsanwältin B. Kuchar)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Manpower Inc.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom, der blev afsagt af Retten i Første Instans den 15. oktober 2008, sag T-405/05, ophæves, og EF-varemærke nr. 76 059 erklæres ugyldigt for alle varer og tjenesteydelser.
- Den appellerede dom, der blev afsagt af Retten i Første Instans den 15. oktober 2008, sag T-405/05, ophæves, for så vidt som det deri anføres, at EF-varemærke nr. 76 059 har opnået fornødent særpræg — hvilket ikke er bevist — og sagen hjemvises til Retten.
- Under alle omstændigheder pålægges Harmoniseringskontoret og varemærkeindehaveren at bære deres egne omkostninger og at betale appellants omkostninger i sagen for Harmoniseringskontorets appelkammer, for Retten i Første Instans og for Domstolen.